

מטות ח"ח שיחה ב'

לרש"י גם טבילה הוא משום איסור. דלשונו הוא "להכשירן מן האיסור", דהכשר הוא הכנה, שכלים אלו מוכנים להשתמש בהם באיסור לכן צריכים טבילה. ואם כן תירוץ הרמב"ן - שבמלחמת סיחון לא נצטוו על הגעלה מפני שהיא מנחלת אבות והותר להם כו' - קאי גם על טבילת כלים.

בנוגע לציווי הגעלת כלים לאחר מלחמת מדין מקשה הרמב"ן מדוע לא נצטוו על זה לפני כן במלחמת סיחון ועוג. ומתוך שארץ סיחון ועוג מנחלת ישראל היא והותר להם כל שללם אפילו האיסורים וכו'.

ומקשים המפרשים מהו הביאור בציווי טבילת כלים, שאינם משום איסור (דאפילו כלים חדשים צריכים טבילה), ואם כן תירוץ הרמב"ן שהאיסורים הותרו להם אינו ביאור לטבילה. ומתמצים כמה תירוצים. אך לכאורה קשה מדוע אין הרמב"ן מקשה קושיא זו?

ויובן על ידי הביאור ברש"י בנוגע לטבילת כלים, שאומר "צריכין הכלים גיעול לטהרם מן האיסור וחיתוי לטהרן מן הטומאה. ורבותינו דרשו שאף להכשירן מן האיסור טעונין טבילה כו".

זאת אומרת שלרש"י גם טבילה הוא משום האיסור. והביאור בזה (דלכאורה אם כן מדוע צריך להטביל כלים חדשים) יובן מדיוק לשון רש"י להכשירם (ולא לטהרם – כמו בנוגע להגעלה), דענין ההכשר הוא הכנה, שמפני שכלים אלו מוכנים להשתמש בהם באיסור לכן צריכים טבילה.

ואם כן תירוץ הרמב"ן קאי גם על טבילת כלים, דגם הטבילה קשורה עם האיסור.

[וזהו גם כן הביאור בזה שאין טובלים את כלי החמץ לאחר המכירה לנכרי, והוא מפני שאינו שכיח כלל שהנכרי ישתמש בכלים ואם כן אינן מוכשרים לאיסור ואין צריכים טבילה.

וזהו גם כן הביאור בזה שבני ישראל לא הוצרכו לטבול את כלי החלב מיד לאחר מתן תורה והיו יכולים לאכול מאכלי חלב בהם (אף שלפני מתן תורה לא היו בקדושת ישראל), דגם לפני מתן תורה נזהרו מבשר וחלב ואם כן לא היה בכלי החלב הכשר לאיסור, ולכן ואינם צריכים טבילה].